

DESPRE CINSTIREA PATIMILOR LUI HRISTOS

Sf. Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, icoană

Să audă cei care ni se împotrivesc – adică cei care vorbesc împotriva mântuirii lor – ceea ce le spunem acum. Fiica marelui preot, care a adormit [Mc. 5, 22], fiul femeii văduve, care a fost înviat la porțile orașului [Lc. 7, 12] și Lazăr, cel care a stat patru zile în mormânt [In. 11, 39], cu ce trupuri au înviat? Fără îndoială că au înviat cu aceleași trupuri în care muriseră. Căci dacă nu au înviat cu aceleași trupuri, atunci, toți cei care au murit nu au înviat nicidecum. Căci e scris: „Domnul, luând de mână pe cel adormit, i-a zis lui: *Tinere, ție îți zic, scoală-te! Și s-a ridicat cel adormit, și El a poruncit lui să îi dea să mănânce și l-a dat pe el mamei sale*” [Lc. 7, 14-15]. Și iarăși El l-a strigat pe Lazăr : „*l-a strigat cu voce tare și i-a zis: Lazăre, vino afară! Și a ieșit cel mort legat cu fâșii de pânză la picioare și la mâini*” [In. 11, 43-44]. Înfațișarea lui este un simbol al omului, care e legat de păcate. Căci de aceea a spus Domnul: „*Dezlegați-l și lăsați-l să meargă!*” [In. 11, 44]. Căci de aceea, cei care s-au vindecat s-au făcut sănătoși în toate mădularele în care erau bolnavi și au înviat în aceleași trupuri, mădularele și trupurile lor primind sănătate.

Iar această [a doua] viață pe care Domnul le-a dăruit-o, este o prefigurare a lucrurilor celor veșnice în acest veac și dovada că El poate să dea sănătate și viață lucrului mâinilor Sale, după cum va da învierea, prin cuvintele Sale, așa după cum credem. Căci, la sfârșit, când la porunca lui Dumnezeu și „*la sunetul trâmbiței*” [I Cor. 15, 52] morții vor învia, se vor petrece cele pe care ni le-a spus El: „*Căci vine ceasul în care, toți cei din morminte vor auzi glasul Fiului Omului și vor învia. Cei care au făcut cele bune spre învierea vieții iar cei care au făcut cele rele spre învierea judecării / a osândirii*” [In. 5, 25, 29]. De aceea, deșerti și cu adevărat vrednici de milă sunt aceia, care nu aleg ceea ce este evident și clar, adică strălucirea luminii adevărului, ci se orbesc pe ei înșiși ca tragicul Oedip (tragicum Oedipodem).

Iar dacă ceea ce e muritor va fi înghițit de viață, atunci trupul nu rămâne mort mult timp, ci [va învia și] va rămâne viu și nesticăcios, aducând laudă lui Dumnezeu, Celui care ne-a desăvârșit pe noi pentru aceasta. De aceea, noi vom fi desăvârșiți pentru aceasta, după cum a spus, pe scurt, corintenilor: „*Slăviți pe Dumnezeu în trupul vostru*” [I Cor. 6, 20], fiindcă El este Cel care dă nemurirea.

Că el folosește aceste cuvinte cu privire la trupul acesta al nostru și nu la altul, el o arată în mod deschis corintenilor, fără să existe vreo ambiguitate, în cuvintele sale: „*Purtând*

întotdeauna în trupurile noastre moartea lui Iisus, pentru ca și viața lui Iisus Hristos să se arate în trupurile noastre. Pentru că noi, cei vii, suntem dați la moarte pentru Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru muritor” [II Cor. 4, 10-11]. Iar despre faptul că Duhul locuiește în trup, el vorbește în aceeași Epistolă: „*Că voi sunteți epistolă a lui Hristos, slujită de către noi, scrisă nu cu cerneală ci cu Duhul Dumnezeului celui viu, nu pe table de piatră, ci pe tablele de carne ale inimii*” [II Cor. 3, 3]. De aceea, dacă acum inimile de carne sunt făcute părtașe Duhului, ce lucru minunat este, ca la înviere acestea să primească viața ca un dar al Duhului? Căci despre înviere Apostolul spune acestea în Epistola către Filipeni: „*făcându-mă asemenea cu El în moartea Lui, ca prin aceasta să câștig învierea din morți*” [Filip. 3, 10-11].

Dacă Hristos nu a înviat, zadarnică este credința voastră, pentru că sunteți încă în păcatele voastre. Și atunci cei, care au adormit în Hristos, au pierit. Căci dacă nădăjduim în Hristos numai în această viață, atunci suntem mai de plâns decât toți oamenii. Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind primul-rod al celor adormiți. Pentru că așa cum, „*printr-un om a venit moartea, tot printr-un om a venit și învierea morților*” [I Cor. 15, 13-21]. Și astfel, în toate aceste versete, după cum am spus deja, ei spun că Apostolul se contrazice pe sine, în legătură